

Не винен я тому, що сумно співаю,
Брати мої!
Що слово до слова нескладно складаю -
Простіть мені!

Не радість їх родить, не втіха їх плодить,
Не гра пуста,
А в хвилях недолі, задуми тяжкої
Самі уста

Їх шепчуть, безсонний робітник заклятий
Склада їх - сум;
Моя-бо й народна неволя - то мати
Тих скорбних дум.

9 мая 1880

зі збірки « [З вершин і низин](#) »